

Bechar-Bechukotai, Leviticus 25:1-38

More info >

Leviticus 25:1-38

(1) The LORD spoke to Moses on Mount Sinai: (2) Speak to the Israelite people and say to them: When you enter the land that I assign to you, the land shall observe a sabbath of the LORD. (3) Six years you may sow your field and six years you may prune your vineyard and gather in the yield. (4) But in the seventh year the land shall have a sabbath of complete rest, a sabbath of the LORD: you shall not sow your field or prune your vineyard. (5) You shall not reap the aftergrowth of your harvest or gather the grapes of your untrimmed vines; it shall be a year of complete rest for the land. (6) But you may eat whatever the land during its sabbath will produce—you, your male and female slaves, the hired and bound laborers who live with you, (7) and your cattle and the beasts in your land may eat all its yield. (8) You shall count off seven weeks of years—seven times seven years—so that the period of seven weeks of years gives you a total of forty-nine years. (9) Then you shall sound the horn loud; in the seventh month, on the tenth day of the month—the Day of Atonement—you shall have the horn sounded throughout your land (10) and you shall hallow the fiftieth year. You shall proclaim release throughout the land for all its inhabitants. It shall be a jubilee for you:

ויקרא כ"ה:א'-ל"ח

(א) ויִדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: (ב) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבַתָה הָאָרֶץ שְׁבַת לַיהוָה: (ג) שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שְׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמַר כַּרְמְךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ: (ד) וּבַשְּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שְׁבַת שְׁבַתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ שְׁבַת לַיהוָה שְׂדֶךָ לֹא תִזְרַע וּכְרַמְךָ לֹא תִזְמַר: (ה) אֵת סִפְיֹת קִצְיֹרְךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת־עֲנָבֵי נִזְיֹרְךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שְׁבַתוֹן יִהְיֶה לְאָרֶץ: (ו) וְהָיְתָה שְׁבַת הָאָרֶץ לָכֶם לְאֲכֹלָהּ לָהּ וּלְעַבְדֶּיךָ וּלְאֲמָתֶיךָ וּלְשִׁכְיֹרְךָ וּלְתוֹשְׁבֵיךָ הַגֵּרִים עִמָּךְ: (ז) וּלְבַהֲמֹתֶיךָ וּלְחֵיָהּ אֲשֶׁר בְּאֲרָצְךָ תִהְיֶה כָּל־תְּבוּאָתָהּ לְאֹכְלִ: (ח) וְסַפַּרְתָּ לָהּ שְׁבַע שְׁבַתֹּת שָׁנִים שְׁבַע שָׁנִים שְׁבַע שְׁבַע פְּעֻמִּים וְהָיוּ לָהּ יָמֵי שְׁבַע שְׁבַתֹּת הַשָּׁנִים תִּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה: (ט) וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפָר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבַעִי בְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכַּפָּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל־אַרְצְכֶם: (י) וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת שְׁנַת הַחֲמִישִׁים שָׁנָה וּקְרָאתֶם דְּרוֹר בְּאָרֶץ לְכָל־יִשְׂרָאֵל יוֹבֵל הוּא תִהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל־אֶחָדָתוֹ וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תִּשְׁבּוּ: (יא) יוֹבֵל הוּא שְׁנַת הַחֲמִישִׁים שָׁנָה תִהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־סִפְיֹתֶיהָ וְלֹא

each of you shall return to his holding and each of you shall return to his family. (11) That fiftieth year shall be a jubilee for you: you shall not sow, neither shall you reap the aftergrowth or harvest the untrimmed vines, (12) for it is a jubilee. It shall be holy to you: you may only eat the growth direct from the field. (13) In this year of jubilee, each of you shall return to his holding. (14) When you sell property to your neighbor, or buy any from your neighbor, you shall not wrong one another. (15) In buying from your neighbor, you shall deduct only for the number of years since the jubilee; and in selling to you, he shall charge you only for the remaining crop years: (16) the more such years, the higher the price you pay; the fewer such years, the lower the price; for what he is selling you is a number of harvests. (17) Do not wrong one another, but fear your God; for I the LORD am your God. (18) You shall observe My laws and faithfully keep My rules, that you may live upon the land in security; (19) the land shall yield its fruit and you shall eat your fill, and you shall live upon it in security. (20) And should you ask, "What are we to eat in the seventh year, if we may neither sow nor gather in our crops?" (21) I will ordain My blessing for you in the sixth year, so that it shall yield a crop sufficient for three years. (22) When you sow in the eighth year, you will still be eating old grain of that crop; you will be eating the old until the ninth year, until its crops come in. (23) But the land must not be sold beyond reclaim, for the land is Mine; you are but strangers resident with Me. (24) Throughout the land that you hold, you must provide for the redemption of the land. (25) If your kinsman is in

תבצרו את-גזריה: (יב) כי יובל הוא קדש תהנה לכם מן-השדה תאכלו את-תבואתה: (יג) בשנת היובל תזאת תשבו איש אל-אחוזתו: (יד) וכי-תמכרו ממכר לעמיתך או קנה מיד עמיתך אל-תוננו איש את-אחיו: (טו) במספר שנים אתר היובל תקנה מאת עמיתך במספר שני-תבואת ומכר-לך: (טז) לפי רב השנים תרבה מקנתו ולפי מעט השנים תמעט מקנתו כי מספר תבואת הוא מכר לך: (יז) ולא תוננו איש את-עמיתו ויראת מאלהיך כי אני יהוה אלהיכם: (יח) ועשיתם את-חקתי ואת-משפטי תשמרו ועשיתם אתם וישבתם על-הארץ לבטח: (יט) ונתנה הארץ פריה ואכלתם לשבע וישבתם לבטח עליה: (כ) וכי תאמרו מה-נאכל בשנה השביעית הו לא נזרע ולא נאסף את-תבואתנו: (כא) וצויתי את-ברכתי לכם בשנה הששית ועשית את-תבואה לשלש השנים: (כב) וזרעתם את השנה השמינית ואכלתם מן-תבואה ישן עד ו השנה הששית עד-בוא תבואתה תאכלו ישן: (כג) והארץ לא תמכר לצמת כלי הארץ כייגרים ותושבים אתם עמדי: (כד) ובכל ארץ אחזתכם גאלה תתנו לארץ: (טו) (כה) כיימוך אחיך ומכר מאחוזתו ובא גאלו הקרב אליו וגאל את ממכר אחיו: (כו) ואיש כי לא יהיה-לו גאל והשיגה ידו ומצא כדי גאלתו: (כז) וחשב את-שני ממכרו והשיב את-העודף לאיש אשר מכר-לו ושב לאחוזתו: (כח) ואם לא-ממצאה ידו די השיב לו והנה ממכרו כנד הקנה אתו עד שנת היובל ויצא ביכל ושב לאחוזתו: (כט) ואיש כיימכר

straits and has to sell part of his holding, his nearest redeemer shall come and redeem what his kinsman has sold. (26) If a man has no one to redeem for him, but prospers and acquires enough to redeem with, (27) he shall compute the years since its sale, refund the difference to the man to whom he sold it, and return to his holding. (28) If he lacks sufficient means to recover it, what he sold shall remain with the purchaser until the jubilee; in the jubilee year it shall be released, and he shall return to his holding. (29) If a man sells a dwelling house in a walled city, it may be redeemed until a year has elapsed since its sale; the redemption period shall be a year. (30) If it is not redeemed before a full year has elapsed, the house in the walled city shall pass to the purchaser beyond reclaim throughout the ages; it shall not be released in the jubilee. (31) But houses in villages that have no encircling walls shall be classed as open country: they may be redeemed, and they shall be released through the jubilee. (32) As for the cities of the Levites, the houses in the cities they hold—the Levites shall forever have the right of redemption. (33) Such property as may be redeemed from the Levites—houses sold in a city they hold—shall be released through the jubilee; for the houses in the cities of the Levites are their holding among the Israelites. (34) But the unenclosed land about their cities cannot be sold, for that is their holding for all time. (35) If your kinsman, being in straits, comes under your authority, and you hold him as though a resident alien, let him live by your side: (36) do not exact from him advance or accrued interest, but fear your God. Let him live by your side as

בֵּית-מוֹשֵׁב עֵיר חוֹמָה וְהִיְתָה גְּאֻלָּתוֹ
 עַד-תָּם שְׁנַת מִמְכָּרוֹ יָמִים תִּהְיֶה גְּאֻלָּתוֹ:
 (ל) וְאִם לֹא-יִגְאָל עַד-מְלֹאת לוֹ שָׁנָה
 תְּמִימָהּ וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר-בְּעֵיר אֲשֶׁר-לֹא
 [לוֹ] חֹמָה לְצִמְיַתָּהּ לְקַנְּהָ אֹתוֹ לְדַרְתּוֹ
 לֹא יֵצֵא בִּיבּוּל: (לא) וּבְתֵי הַחֲצָרִים אֲשֶׁר
 אִין-לָהֶם חֹמָה סָבִיב עַל-שַׁעַר הָאָרֶץ
 יִחְשָׁב גְּאֻלָּהּ תִּהְיֶה-לוֹ וּבִיבּוּל יֵצֵא: (לב)
 וְעָרֵי הַלְוִיִּם בְּתֵי עָרֵי אֲחֻזָּתָם גְּאֻלָּת
 עוֹלָם תִּהְיֶה לְלוֹיִם: (לג) וְאֲשֶׁר יִגְאֹל
 מִן-הַלְוִיִּם וַיֵּצֵא מִמְכַר-בַּיִת וְעֵיר אֲחֻזָּתוֹ
 בִּיבּוּל כִּי בְתֵי עָרֵי הַלְוִיִּם הוּא אֲחֻזָּתוֹ
 בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (לד) וְשַׁעַר מִגְרָשׁ
 עָרֵיהֶם לֹא יִמָּכַר כִּי-אֲחֻזָּת עוֹלָם הוּא
 לָהֶם: (לו) וְכִי-יָמוּד אֲחִידָה וּמְטָה
 יָדוֹ עָמָד וְהִחְזַקְתָּ בּוֹ גֵר וְתוֹשֵׁב וְתֵי
 עָמָד: (לז) אֶל-תִּקַּח מֵאֹתוֹ גִּזְשׁוֹ וְתִרְבִּית
 וְיִרְאֵת מֵאֲלֹהֶיהָ וְתֵי אֲחִידָה עָמָד: (לח)
 אֶת-כֶּסֶפְךָ לֹא-תִתֶּן לוֹ בְּגִזְשׁוֹ וּבְמִרְבִּית
 לֹא-תִתֶּן אֶכְלָדָה: (לה) אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
 אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 לִתֵּת לָכֶם אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן לְהִיּוֹת לָכֶם
 לְאֵלֶיהֶם: (ס)

your kinsman. (37) Do not lend him
your money at advance interest, or give
him your food at accrued interest. (38) I
the LORD am your God, who brought
you out of the land of Egypt, to give
you the land of Canaan, to be your
God.

Made with the Sefaria Source Sheet Builder
www.sefaria.org/sheets